

Adamın Biri

– AliKemal · 01 Ocak 2016

Dâhili topraklarımda, gelincik koklarken uğur böceği
eteğine dolandı bacakları, ilk baharın anneler gününde
gece yarısı olmuştu yıldız şöleniyle, nefes nefese
tecrit edilmiş kadınlara fahişelik yaptırılıyordu...
genelev çocuklarıydık biz, hepimiz, babamız belirsiz...
tahayyül bile edemezsiniz, en sevimsiz ölümler benim cinayetim olur.

çok ihanetler vurdum kalemimin kurşunuyla,
çok yalanlar vurdum yüzlerine,
ben katı bir kuralım, sevimsiz
Bizi beğenin ya da beğenmeyin,
mapusane koğuşlarında taciz, tecavüz!
namusunu temizlemiş piçlere 'Karaoğlan' ile dayak...
kontrbas homurtusunda çocuk zırlıtları
Camlarda sis karartmalarının körlüğü
Masalarda ecinni seansları
Saçma sapan sanatların kategorik kurallarında,
kopartılan fırtınalar ve şans, ve reddetmenin zorunluluğu
hayat bayram değil...

Müstakim kademe sistemlerinin uygulandığı sokaklarda,
çığ bezemeli kurtboğanlar...
dalkavuk bir temayül
dillerde eksik vokal engelleri,
başlı başına bakımsız umutlar f
ulelerle kurulan ağızları küfürlü saatler
afet sonrası yıkıntılar
dünyaya yeniden doğma beklentileri...
rakıyla peynir kavuşmasında, bembeyaz bir sarhoşluğa
satırlar koydum aşk uğruna, kalemimin kurşunuyla...
bana adımı sormayın, bir kafa kağıdım yok,
anamın piçi olarak doğduğumdan beri...
soranlara da adamın biriydi işte, dersiniz, tanır herkes,
bulunmaz adamlar ülkesinde...

Karaoğlan' : plastik ve tahta cop